

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 lutego 1963 r.

Nr 14

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 77 — nr 57 z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym 105
- 78 — nr 58 z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym 106

ZARZĄDZENIA:

- 79 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 5 lutego 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności 107
- 80 — Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 1 lutego 1963 r. w sprawie branżowych warunków dostaw nawozów sztucznych 107
- 81 i 82 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14 stycznia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 109
- 83 — Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 25 stycznia 1963 r. w sprawie współdziałania organów do spraw komunikacji prezydium rad narodowych z organami Milicji Obywatelskiej w sprawach bezpieczeństwa drogowego 110
- 84 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 1 lutego 1963 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania upoważnień do nakładania i ściągania grzywn w drodze mandatu karnego przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustalenia wykroczeń, za które można nakładać grzywny w drodze mandatu karnego 111

77

UCHWAŁA Nr 57 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 91, poz. 411 i z 1961 r. Nr 79, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. 1. Pozostałe wpływy na fundusz rozwoju z innych źródeł poza odpisami z zysku i dotacjami z budżetu bądź od jednostek nadrzędnych nie mogą przekroczyć 35% funduszu rozwoju planowanego na dany rok.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwe oddziały banku finansującego mogą wyrazić zgodę na podwyższenie procentu pozostałych wpływów na fundusz rozwoju, o których mowa w ust. 1, do wysokości 50% funduszu rozwoju planowanego na dany rok. Przepis ten powinien być stosowany przede wszystkim w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących i patronackich.

3. Wpływy z pozostałych źródeł przekraczające granicę określoną w ust. 1 lub ust. 2 przedsiębiorstwa przelewają na fundusz rezerwowy zjednoczenia.”;

2) po § 35 dodaje się § 35a w brzmieniu:

„§ 35a. 1. Podstawę do ustalenia nadwyżek bądź niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku stanowi normatyw ustalony przez przedsiębiorstwo i uzgodniony z oddziałem właściwego banku finansującego.

2. W razie nieuzgodnienia z oddziałem właściwego banku finansującego wysokości normatywu wielkość tę ustala dyrektor zjednoczenia w porozumieniu z dyrektorem wojewódzkiego oddziału właściwego banku, a w razie nieuzgodnienia również na tym szczeblu — minister w porozumieniu z prezesem lub dyrektorem naczelnym właściwego banku.”;

3) w § 38:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione w tej drodze środki podlegają zablokowaniu na odrębnym rachunku bankowym do końca roku sprawozdawczego, a następnie przelaniu na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli do końca roku wartość zapasów środków obrotowych przedsiębiorstwa zmniejszy się co najmniej o kwotę równą kwocie zmniejszenia normatywu środków obrotowych, środki, o których mowa w ust. 2, mogą być przebrane na fundusz inwestycyjno-remontowy. Jeżeli natomiast zmniejszenie zapasów środków obrotowych jest

nizsze od kwoty zmniejszenia normatywu, na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwo może przeznaczyć wyłącznie część środków, o których mowa w ust. 2, równą spadkowi zapasów środków obrotowych. Pozostała część środków pozostaje na rachunku funduszu rozwoju.

4. W uzasadnionych przypadkach właściwy wojewódzki oddział banku może na wniosek zjednoczenia wyrazić zgodę na ustalenie kwoty, o której mowa w ust. 2, w wysokości odmiennej od ustalonej w ust. 3.”;

4) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. 1. Jeżeli normatyw środków obrotowych przedsiębiorstwa ustalony został na zbyt niskim poziomie, niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, bank w uzgodnieniu ze zjednoczeniem powinien w granicach środków przekazanych z funduszu rozwoju na fundusz inwestycyjno-remontowy blokować odpowiednio nie zaangażowane kwoty na rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego do końca roku.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo ustali normatyw środków obrotowych na zbyt wysokim poziomie, nie odpowiadającym jego rzeczywistym potrzebom, zjednoczenie z własnej inicjatywy lub na wniosek banku powinno zarządzić zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa na odrębnym, oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

3. Zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa w trybie podanym w ust. 2 nastąpić powinno również w przypadku, gdy w ciągu roku powstaje w przedsiębiorstwie nadmiar własnych funduszy obrotowych spowodowany nieprzebrzeganiem zasad rozliczeń lub innymi przyczynami powodującymi nieprawidłowe gromadzenie zapasów.”;

5) w § 54 ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w wysokości 90% jako wpłata do budżetu; w razie gdy z planowanego podziału zysku wynika roczny planowany procent wpłat z zysku do budżetu w wysokości przekraczającej 90%, przyjmuje się procent wynikający z planowanego podziału zysku.”.

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

78

UCHWAŁA Nr 58 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 404 Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 79, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 skreśla się w ust. 1 liczbę „1” oraz ust. 2;

2) w § 10 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) na zasilenie funduszu inwestycyjno-remontowego, z tym że środki te mogą być przeznaczone wyłącznie na wykonanie remontów i inwestycji mających na celu usunięcie skutków awarii bądź przedsięwzięć szczególnie ważnych i dających szybkie efekty ekonomiczne; decyzje w tych sprawach powinny być podejmowane przez właściwego ministra w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego lub z dyrektorem naczelnym właściwego banku kontrolującego inwestycje przedsiębiorstw.”;

3) po § 25 dodaje się § 25a w brzmieniu:

„§ 25a. 1. W razie niewykonania przez zjednoczenie planowanej wpłaty z zysku na dany rok, minister obowiązany jest zarządzić dokonanie wpłaty do budżetu 50% niedoboru wpłaty z zysku w stosunku do planu ze środków funduszu rezerwowego zjednoczenia. Minister może zwolnić zjednoczenie z tego obowiązku, jeżeli stwierdzi, że niewykonanie planowanej wpłaty z zysku nastąpiło z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstw wchodzących w skład zjednoczenia.

2. Decyzja właściwego ministra w sprawie dokonania przez zjednoczenie dodatkowej wpłaty do budżetu, o której mowa w ust. 1, bądź też decyzja o zwolnieniu zjednoczenia od tego obowiązku powinna być podejmowana w porozumieniu z Ministrem Finansów.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz